

извѣнѣ въ твърдѣль-тъ, и като крылатъ прѣв-
 върля ся прѣзъ вѣншижтѣ оградѣ, и выкаше
 съ голѣмъ гласъ : О, Господарю ! Каква злочес-
 тина ! Ей го, ей го, долу тамъ, видишь азъ
 двѣ, едно, три черникъ. Горкыйтъ Петко сѣру-
 ваше му ся че дивацнтѣ сѣ дошли нарочно,
 да го уловятъ, да го насѣкжтъ и да го иза-
 джтъ. Помжчихъ ся всякакъ да го насърдчж.
 като му ся ввричахъ да турж и мойтъ животъ
 въ прѣмеждіе за него, и че нѣма да го оста-
 вж, само че трѣба, рѣкохъ му, да бжде и той
 за мене на тозъ умъ, и да мя слуша каквото
 му кажж да правѣ.

— Азъ, отговори, да го умре, ако гос-
 подаръ заповѣда да го мре.

Дадохъ му тутакъ си една чашж ромъ за
 да постопли сърдцего му и да ся посъземе отъ
 уплашваніето, като му пораспали ромътъ мо-
 зака ; послѣ сподѣлихмы пушкытѣ ; азъ прѣпле-
 щихъ голѣмжтѣ си сабж голж тѣй безъ влож-
 ницж, и Петко зе брадвжтѣ си.

Като ся приготвихмы така възлѣзохмы на
 ржтътъ на върха, отъ дѣто видѣхмы непріате-
 литѣ си, двадесетъ и три души на четъ ; тѣ
 бѣхж ся извезли много близу до нашето при-